8391 - Зани диндореро ёфт, аммо зоҳираш ӯро ҷалб намекунад — оё бояд бо ӯ издивоҷ кунад?

савол

Ман ният дорам издивоҷ кунам. Ба ман хоҳареро пешниҳод карданд, ки Қуръонро ҳифз кардааст, аз оилаи хуб аст, ҳамватани ман ва аз ҷиҳати тарбия бо ман ҳамсон мебошад. Аммо ман аз лиҳози ҷисмонӣ ба ӯ майл надорам. Ӯ зебост, вале барои ман ҷолиб нест. Оё диндорӣ, оилаи хуб, иртиботаш бо Қуръон ва пӯшиши муносибаш кофӣ мебошанд? Чӣ бояд бикунам? Ҷанбаи ҷисмонӣ то чӣ ҳад муҳим аст? Ӯ бад нест, аммо ба дараҷае, ки ман мехоҳам, намерасад.

Ҷавоби муфассал

Агар қасди издивоҷ дошта бошӣ, пас зани диндорро интихоб намо, ҳамон гуна ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба ин амр тавсия дода, фармудааст:
«Зани диндорро интихоб намо, дастонат хоколуд бод».
Бо ин ҳам, ҳеҷ монеае нест, ки инсон дар баробари диндорӣ ба он чизҳое низ таваҷҷуҳ намояд, ки ӯро дар нигоҳ доштани чашмаш ёрӣ медиҳанд, монанди зебоӣ ва ғайра, зеро ин ҳам як талаботи қобили эътибор аст. Ба ҳамин хотир паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) дар ин бора фармудааст:
«Зан ба хотири чаҳор чиз издивоҷ карда мешавад», ки яке аз онҳо зебоист.
Пас, агар бим дорӣ, ки бинобар набудани ҷаззобият нисбат ба ин зан бо ӯ рафтори носазо хоҳӣ кард, пас ба издивоҷ бо ӯ иқдом макун.

Аллоҳ тавфиқдиҳанда аст.